

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Перник, 28.02. 2011 г.

Административен съд-гр. Перник, в касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на девети февруари през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: Е. ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При участието на секретаря Е.В. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от член съдията Георгиева административно дело № 4 по описа за 2011г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от процесуалния представител на Дирекция за национален строителен контрол против решение № 615 от 28.10.2010г. на Районен съд-Перник, постановено по п.а. х.д. № 982 по описа на съда за 2010г.,

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № Пк-27-П-147/09-ДНСК-181 от 09.07.20Юг. на зам. директор на ДНСК, с което на сдружение "*****"Франция, представлявано от Г. В. К. е наложено административно наказание: "имуществена санкция" 1) размер на 5000 ли. на основание чл. 237, ал. 1, т. 2 от Закона за устройство на територията за нарушение на разпоредбата на чл. 168. ал. 1, т. 4, във вр. с т. 3 от същия закон.

В касационната жалба се излагат доводи за нсзаконосъобразност и неправилност на решението на Районен съд- Перник, като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби и при съществени нарушения на процесуални правила. при неизяснена фактическа обстановка- касационни основания за отмяна по чл. 348 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАПИ. Излагат се и съображения за недопустимост на решението. като постановено по недопустима жалба. От настоящия състав се иска отмяна на решението на първага съдебна инстанция и потвърждаване наказателното постановление.

Касационният жалбоподател редовно призован, е явява в съдебно заседание. Поддържа депозираната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба редовно призован, не изпраща представител.

Окръжна прокуратура -Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разглежда делото по реда на чл. 217 и ел. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административноисказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция страните не представят нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

С решение 615 от 28.10.2010г., постановено по н.а. х.д. № 982 по описа на съда за 2010г. районен съд Перник, с приел, че депозираната пред него жалба е процесуално допустима, поради което с разгледал делото по същество. Изложените от него съображения са, че жалбоподателят не е юридическо лице, поради което спрямо него не може да се приложи разпоредбата на чл. 239, ал. 4 от ЗУТ. На следващо място е изложил съображения, че чл. 239. ал. 4 от ЗУТ противоречи на Хартата на основните права на Европейския съюз регламентирани в чл. 47 и чл. 51. Третата група съображения са свързани със съществено нарушение на административно производствените правила, довели до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. След така развитите съображения решаващия съд с извел извод за незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление и го е отменил.

Сдружение "*****"Франция, със адрес гр. София. ул. "*****" № 55. ет. 1, представлявано от Г. В. К. е обжалвало наказателно постановление № ПК-27-Ш47/09-ДНСК-181 от 09.07.2010г. издадено от зам. началник на ДПСК. С постановлението за извършено административно нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 4, във вр. с т.3 от ЗУТ на жалбоподателя е наложена на основание чл. 237. ал. 1, т. 2 от ЗУТ имуществена санкция в размер на 3000лева.

Районен съд- Перник с възприел фактическите обстоятелства по делото от данните, внесени чрез събиране на необходимите за изясняване на делото доказателства. Фактите по делото са установени въз основа на данните внесени чрез: ЛУЛИ и издаденото въз основа на него 1111; заповед № РД-13-114 от 10.02.2010г. на началника на ДПСК за предоставяне на правомощия; констативен протокол № П147/09-2 от 1 1.06.2010]-.. Договор за услуга от 01.02.2007]'. както и обясненията дадени пред районния съд в хода на съдебното следствие от актосъставителя Клепа Стоименова.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че при извършена на 11.06.2010 г. проверка от служители на сектор РДПСК-Перник на пътно съоръжение "Пътен възел" Даскалово с констатирано, че се работи на височина без да е осигурена безопасност и без използване на лични предпазни средства, в нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 4 от ЗУТ, във връзка с чл. 24, ал. 1 от Наредба № 2/2004г. на МРРБ. Така описаните констатации са оформени в констативен протокол № 11 147/09-2 от 11.06.2010г., изготвен от служители на сектор РДНСК-Перник. без представител на ответната страна и не връчен. За констатираното нарушение на Сдружение "*****" с съставен ЛУЛИ връчен на трето лице, въз основа на който е издадено и процесното III.

Вследствие на така установената фактическа обстановка Районен съд- Перник обосновано е приел, че административно производствената процедура по издаване на акта и на наказателното постановление с опорочена. Акта, въз основа на който е издадено наказателното постановление с предявен на страна, която с различна от лицето. управляващо и представляващо сдружението, чиято имуществена отговорност е ангажирана. С оглед на това с налице процесуално нарушение от категорията на съществени, което по никакъв начин не може да бъде санирано. Следва да се допълни още, че нарушението така както с описано не може да се приеме за безспорно установено и по отношение на факта на извършването му, и по отношение на кината, и по отношение на неговото авторство, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАПИ. Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло тези позиции на Районен съд- Перник довели до изводите му за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

В касационната жалба се излагат съображения, че районния съд се с произнесъл по недопустима жалба, защото с приел да разгледа спор, който съгласно чл. 239, ал. 4 от ЗУТ е изключен от съдебен контрол. Това не с така. Щом като се е породило съмнение в

състава относно правосубектността и има ли страната качество изброено в чл. 239, ал. 4 от ЗУТ то този въпрос правилно следвало да се изследва задълбочено.

Не така стоят нещата обаче с извода направен от районния съд, че жалбоподателят не е юридическо лице, поради което същото е изключено от административно наказателната отговорност по чл. 239, ал. 4 от ЗУТ. Следва да бъде отбелязано, че първоинстанционния съд не е изследвал въпроса в каква форма с организирано консорциум/сдружението, тъй като съществуват два различни режима за уреждане статута на консорциума по Търговския закон: Първият е по реда на гражданското дружество по чл. 257 и сл. от ЗЗД и вторият по реда на търговско дружество, във формата на което е организиран консорциумът. В първата хипотеза обединението на юридическите лица не е правосубектно и се регламентира изцяло от разпоредбите на ЗЗД. Във втората хипотеза - консорциумът следва да има организационната форма на съответното търговско дружество, тоест трябва да е надлежно регистриран като търговско дружество и да е вписан в търговския регистър във формата на едно от видовете дружества, регламентирани изрично и изчерпателно в текста на чл. 64, ал. 1, т. 1 - 5 от Търговския закон. С¹ оглед на това не всяко обединение по Търговския закон е правосубектно, а само това, което е приело организационната форма на търговско дружество по Търговския закон. 1 [ред първоинстанционния съд е налице единствено твърдение, че жалбоподателя с дружество по ЗЗД, но наред с това по делото е представено удостоверение от Агенция по вписванията, относно регистрация в търговския регистър като търговско дружество по Търговския закон на същото това лице. Във връзка с изложеното, решаващия по делото съд е следвало да изиска доказателства относно твърдения на жалбоподателя, както и да изиска доказателства от Агенция по вписването относно отразеното вписване, за да извърши преценката дали е юридическо лице. Като е приел обратното и без да са налице писмени доказателства с извел изводи, които не се споделят от настоящата инстанция, но не оказват влияние на крайния резултат.

По отношение на изводите на първоинстанционния съд касателно въведеното в текста на чл. 239, ал. 4 от ЗУТ ограничение по отношение конкретен праг на необжалваемост и изводите за неприложимост на същата норма, настоящия състав е на друго становище. В хартата за основните права на Европейския съюз са залегнали общи принципи. Такъв общ принцип се извлича от Член 47-Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, по съпоставен с приложното поле на хартата и с конституционните традиции на държавите-членки, тези права трябва да бъдат тълкувани в хармония с тези традиции. Нормите на чл. 56 и 120, ал. 2 от Конституцията, са в съответствие с чл. 47 от хартата. Не е нарушено правото на защита, предвидено в Хартата и поради това, че в нея се говори за право на защита във връзка с осъществяване на конституционно установели процедури, важещи за всяка от държавите членки. В случая правото на защита се осъществява при условията на изключението, предвидено в чл. 120, ал. 2 от Българската Конституция. Съдът намира за необходимо да отбележи, че правото на законодателя да изключва отделни категории административни актове от съдебен контрол не е абсолютно по своя характер и се прилага ограничително само когато са налице достатъчно сериозни и основателни причини. 15 ЗУТ са налице достатъчно сериозни и основателни причини, за да се стигне до нормата на чл. 239, ал. 4 от ЗУТ, с оглед защита на обществен интерес и здравето на гражданите.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на отменителното решение на Районен съд - Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна. Съдебният акт като краен резултат е правилен, макар и с други мотиви, поради което следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така. Административен съд- Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 615 от 28.10.2010 г. па Районен съд- Перник.
постановено по н.а. х.д. № 982 по описа за 2010г..

Решението е окончателно и не подлежи па обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/